

KURJER ZACHODNI

» ISKRA «

ROK XXVI.

Czwartek, 14 marca 1935 r.

Nr. 72

Adres Redakcji i Administracji: Sosnowiec Pilsudskiego 4. Telefony: Red. 64, Adm. 73.

P.K.O. 302.712

Opłata poczt. niszczona ryczałtem.

Prenumerata miesięczna z odnośnikiem do domu i przesyłką pocztową

ZŁ. 2.50

Baczność PP. Restauratorzy.

Zachodzą stale wypadki, że hurtownicy dostarczają PP. Restauratorom bez ich wiedzy piwo Browaru Obywatelskiego Sp. Akc. w Tychach zamiast **Książęcego Tyskiego Piwa.**

Wobec tego, że **Browar Książęcy w Tychy** pozostający pod Zarządem Przymusowym, nie ma obecnie nic wspólnego z Browarem Obywatelskim Sp. Akc. w Tychach, **Dyrekcja Browaru Książęcego Tychy** prosi o baczne zwracanie uwagi na pochodzenie piwa, składanego do piwnic przez woźniców.

**DYREKCJA
BROWARU KSIĄŻĘCEGO TYCHY.**

1387

Po stłumieniu rewolucji w Grecji

Zapowiedź wzmocnienia władzy wykonawczej.

ATENY, 15.3. (PAT). Venizelos będzie sądzony zaocznie. Majątek jego zostanie sprzedany na publicznej licytacji. W jego rezydencji w Atenach zamieszka burmistrz stolicy Grecji. Stan wojenny będzie obowiązywał do chwili zakończenia procesów powstańców, którzy staną przed sądem wojennym w liczbie około 300.

Wybory do ciała prawodawczych odbędą się w ciągu najbliższych miesięcy.

URZĘDOWA LISTA STRAT.

ATENY, 15.3. (PAT). W dalszym ciągu odbywają się aresztowania osób podejrzanych o współdziałanie z powstańcami. M. in. aresztowano przewodniczącego senatu Gonatasa. Urzędowa lista strat po stronie wojsk rządowych od 4 marca do chwili ostatecznego stłumienia powstania zawiera nazwiska 9 zabitych i 96 rannych.

ROZWIĄZYWANIE STRONNICTW OPOZYCYJNYCH.

ATENY, 15.3. (PAT). Premier Tsaldaris, który jest zupełnie wyczerpa-

ny wypadkami ostatnich dni wyjeżdża na krótki trzydniowy odpoczynek na wieś. Prawdopodobnie nieusuwalność sędziów i urzędników zostanie zawieszona na okres 3-ch miesięcy. Również mają być rozwiązane stowarzyszenia i organizacje wywrotowe i reakcyjne oraz niektóre stronnictwa opozycyjne. Po wyborach do ciała ustawodawczych ukonstytuuje się zgromadzenie narodowe, które zajmie się zmianą konstytucji. Senat ma być zniesiony, a władze wykonawcze wzmocnione.

NABOŻEŃSTWO DZIĘKCZYNNNE.

ATENY, 15.3. (PAT). W świątyniach wszystkich wyznań odbyły się uroczyste nabożeństwa dziękczynne w związku ze stłumieniem rewolucji. Komunikacja telegraficzna i telefoniczna została wszędzie przywrócona.

Dwaj wyżsi oficerowie wojsk powstańczych Panajotopoulos i Flengas, nie chcąc poddać się, popełnili samobójstwo.

ZABAWY LUDOWE.

PARYŻ, 15.3. (PAT). Wszyscy członkowie prowizorycznego rządu Venizelosa, ukonstytuowanego w Kanea zbiegli. Uroczystości i zabawy ludowe trwały wczoraj do późnej nocy. Przybycie krążownika „Aweroff” do Salaminny oczekiwane jest w dniu dzisiejszym.

VENIZELOS POD DOZOREM

ATENY 15.3 (PAT). Oprócz Venizelosa i jego małżonki krążownik „Aweroff” wysadził wczoraj na ląd na wyspie Kazos około 100 osób oficerów i

podoficerów. Część tych osób przewieziono na wyspę Karpatos, należąca również do Dodekanazu włoskiego. Venizelos z małżonką i 3-ma parlamentarzystami udał się na wyspę Rhodos, gdzie będzie traktowany jako uchodźca polityczny, pozostający na wolności pod dozorem.

Rządowe projekty ustaw na warsztacie sejmowym

WARSZAWA, 15.3. (PAT). Porządek dziennej dzisiejszego posiedzenia plenarnego Sejmu wypełniła nowela do ustawy o organizacji giełd w pierwszym i drugim czytaniu oraz pierwsze czytanie 21 rządowych projektów ustaw. Nowelę do ustawy o organizacji giełd referował pos. Wojciechowski, który wskazał, że zarówno projekt rządowy, jak i poprawki wprowadzone przez komisję, wprowadzają dość istotne zmiany do organizacji giełd, przy czym najważniejszą zmianą jest wprowadzenie roli opiniodawczej Izby przemysłowo-handlowej oraz Izby rolniczych, ponadto rozszerzenie podstaw prawnych giełd. Ustawę przyjęto bez dyskusji w II i III czytaniu. Skolei Izba odesłała do komisji szereg projektów i ustaw. Do ustawy o spłacie zobowiązań podatkowych przemawiał pos. Rymar, który wyraził pogląd, że ustawa ta ma charakter nowego pełnomocnictwa dla rządu i dlatego też nie spełni tego zadania. W dalszym ciągu do ustawy upoważniającej ministra skarbu do wypuszczenia pożyczki wewnętrznej głos zabrala posłanka Ignasiakówna, która przeciwowała się dalszemu obciążaniu pracowników

P. Prezydent przyjął MINISTRA ROLNICTWA.

WARSZAWA, 15.3. (PAT). P. Prezydent R. P. przyjął dziś ministra rolnictwa i reform rolnych Poniatowskiego.

Dziś w numerze:

ODDELENIE PODATKOWE — str. 3
SZUKAMY SAMORZĄDOWCÓW — str. 4
TRAGEDJA MAMUTA W ZAGŁĘBIU — str. 5
BUDŻETY GMIN WIEJSKICH — str. 6
SPORT — str. 7
PROGRAM RADJOWY — str. 8

państwowych, komunalnych i prywatnych. Projekt rządowy odesłano do komisji. Następnie odesłano do komisji po przemówieniu posła Rybickiego projekt ustawy o zatwierdzeniu zmian statutu Banku Polskiego. Dłuższą dyskusję wywołało pierwsze czytanie ustawy o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne. Przeciw projektowi wypowiedzieli się posłowie Staniszkis (Kl. Nar.) Pawłowski (Klub ludowy) i Piotrowski. Ustawę odesłano do komisji.

Do ustawy o dodatkowych kredytach na rok 1932-33 i 1935-34 przemawiał poseł Konieczko, poczem zabrał głos poseł Świątkowski w sprawie noweli o wyłączeniu gruntów. Oba projekty odesłano do komisji. Na zakończenie przemawiał poseł Niedziałkowski w sprawie ustawy o upoważnieniu Prezydenta R. P. do wydawania rozporządzeń z mocą ustaw. W tej samej sprawie przemawiał poseł Chęciński (komunisty), którego marszałek przywoływał dwukrotnie do porządku. Obaj mówcy występowali przeciwko pełnomocnictwom dla rządu. Po odesłaniu projektu tego do komisji posiedzenie zakończono.

LEKARZ DENTYSTA

M. Bitny Szlachta

przyjęcie chorych od 2—7.

z wyjątkiem niedziel i świąt.

ul. 3-go Maja Nr. 8 m. 8, tel. 12.92. 1388

Oddłużenie podatkowe staje się koniecznością

Według oświadczenia p. premiera Kozłowskiego, zaległości podatkowe i za ubezpieczenia społeczne wynoszą około 1.300 milionów złotych. Jak wielka jest to kwota na nasze stosunki, można uprzytomnić sobie dopiero wtedy, gdy porównamy ją z naszym obiegami pieniężnym, który wynosi mniej więcej taką samą sumę.

Te zaległości podatkowe ciążyą na naszym życiu gospodarczym i w rzeczywistości nie są ściągane, bo gdyby nawet państwo zechciało od razu je egzekwować, to musiałyby zostać na to zużyte wszystkie pieniądze, będące w obiegu. Jest to zupełnie niemożliwe do przeprowadzenia, równałoby się bowiem całkowitemu zahamowaniu wszelkich innych funkcji gospodarczych społeczeństwa i państwa.

Jeśli roczne sumy podatków bezpośrednich wynoszą w ostatnich latach 320 do 525 milionów zł., to przyjmując je za podstawę, okaże się, iż zaległości wynoszą tyle, ile wszystkie podatki bezpośrednio za okres dwóch i pół lat.

Te sumy tak niewspółmiernie wielkie w porównaniu z obrotem pieniężnym i sumami bieżących należności podatkowych, nawet gdy są spłacane w bardzo małym odsetku, muszą stanowić duży ciężar dla społeczeństwa. Wystarczy obliczyć od nich i pobrać koszty egzekucyjne i procent, aby poderwać był niezadnego warsztatu pracy.

Dlatego też realizacja zapowiedzi premiera o częściowym umorzeniu i rozłożeniu na raty spłat tych zaległości, oczekiwana jest z wielką niecierpliwością. Idzie tylko o to, aby realizacja ta była odpowiednio przeprowadzana. Nie tak jak np. oddłużenie z tytułu zaległości na ubezpieczenia społeczne, które ciągnie się od dwóch lat i do dziś jest fikcją dla życia gospodarczego. Konieczność zajęcia się sprawą zaległości podatkowych jest więc wielka. Niestety, niezawsze stwierdzenie pewnej potrzeby idzie u nas w parze z jej zaspokojeniem. Rzucone np. na początku sesji budżetowej hasło przez p. Miedzińskiego — „Ostrożnie z nowymi podatkami” — nie zostało zrealizowane.

Koniecznością gospodarczą jest zmniejszenie nacisku sruhy podatkowej, koniecznością tak powszechnie odczuwaną, iż p. Miedziński jako generałny referent budżetu, musiał rzucić ostrzeżenie przeciw wprowadzaniu nowych i podwyższaniu już istniejących podatków. A jednak niewiele to pomogło, gdyż nowy budżet mimo tego ostrzeżenia, przynosi zwiększenie ciężarów podatkowych.

Przedsiębiorstwa państwowe dają skarbowi coraz to mniejsze wpłaty, które nie wynoszą nawet połowy przewidywanych dochodów i ten stan jest zrozumiący dla państwa. A przecież wartość majątku przedsiębiorstw państwowych szacują ekonomiści na równorzędną z sumą dochodu społecznego. Jest to więc majątek olbrzymi, dający tak małe dochody państwu. Tymczasem zaś wtedy, gdy te przedsiębiorstwa dają coraz mniejsze korzyści skarbowi, wymaga się, aby dochody z podatków dawały coraz więcej.

Gdyby były jakieś słuszne podstawy do przypuszczeń, że dochód przedsiębiorstw przemysłowych i rzemieślniczych uległ ostatnio zwiększeniu, gdyby można było mniemać, iż dochodowość kupiectwa wzrosła i że powiększyła się rentowność naszego rolnictwa, takie postępowanie mogłoby mieć pozory słuszości. Ale, niestety, dochód wszystkich sfer społeczeństwa nie uległ zwiększeniu, lecz zmniejszył się, a więc wzrost ciężarów podatkowych utrudnia przezwyciężenie obecnego krytycznego momentu.

Tak wielkie zaległości podatkowe, wynoszące miliard 300 milionów złotych, pozostałe z okresu lepszej koniunktury, nie mogą być tłumaczone tylko złą wolą płatników, gdyż zale-

głość taka jest kosztowna i rujnująca przedewszystkiem samych płatników. Jeśli więc poprzednio podatki były nastawione ponad miarę, to trudno sobie wyobrazić, aby obecne zwiększenie obciążenia podatkowego nie odbiło się na całokształcie naszego życia gospodarczego. Tem pilniejsza jest więc sprawa przeprowadzenia oddłużenia podatkowego, które dałoby choć częściowy spokój podatkowemu zniszczonemu warsztatowi pracy.

W. B.

Starzy i młodzi są tego samego zdania

MYDŁO JELEŃ SCHICHT

MIASTO, KTÓRE NIE PŁACI

Antwerpja — drugie co do wielkości miastobelgijskie, spowodowało trudności pieniężnych, w jakich ostatnio się znalazło, zmuszone było wystrząsnąć się od wypłat. Rada miejska zastanawia się nad środkami, któreby uzdrowiły gospodarkę miejską.

Z jednego roku na dwa lata Francja wobec potęgi Niemiec

Za dwa dni francuska Rada ministrów zajmie się ma głośną sprawą przedłużenia okresu służby wojskowej we Francji, z obowiązującego obecnie jednego roku na dwa lata. Niemcy stanowią się przedstawiać tę sprawę, jako jeden z dowodów gorączkowego zbrojenia się Francji.

Czy tak jest w rzeczywistości? Wyzerpującą odpowiedzią na to pytanie znajdujemy w ostatnim numerze „Revue de Deux Mondes” w artykule marsz. Pétain'a, autora wniosku o przedłużeniu służby wojskowej. Jak wiadomo, marsz. Pétain żąda przedłużenia służby wojskowej tylko na okres pięciu lat od r. 1936 do r. 1940. Chodzi więc o roczniki, które urodziły się w latach wojennych, między rokiem 1915 a 1919. W okresie tym znikła urodzina we Francji była olbrzymia i wynosiła przeciętnie 50%. Gdy normalnie pobór we Francji dawał około 40 tysięcy rekrutów, w latach od 1936 do 1940 da najwyżej 120 tys. roczniki. Według obliczeń statystycznych w r. 1937 stanie do poboru we Francji zabędzie 109 tys. młodych ludzi.

W tej sytuacji żądanie czasowego przedłużenia służby wojskowej nie oznacza zwiększenia sił obronnych Francji, a jest tylko dążeniem do wyrównania i utrzy-

mania tej siły na dotychczasowym poziomie. Marsz. Pétain wymienia cyfrę 280 tys., w czym około 40 tys. mają stanowić ochotnicy i specjaliści techniczni.

Drugim motywem wniosku marsz. Pétain'a jest miastostanowienie, a w ostatnich czasach wprost błyskawiczny wzrost sił zbrojnych Niemiec. Według obliczeń fachowców francuskich, Francja, w razie przedłużenia okresu służby wojskowej i przy jejia innych wnioskach marsz. Pétain'a, będzie dysponowała liczbą około 400 tys. wojska czynnego. Na sumę tę składają się 70 tys. zawodowych żołnierzy, 40 tys. wojsk kolonialnych, 280 tys. obojętnego przybytku rekrutów i ochotników.

Cyframi tym porównywanymi dziś Niemcy około 350 tys. wojska czynnego, 600 tys. skoszarowanych oddziałów „Schupo” i S.S. oraz około jednego miliona również skoszarowanych i wojskowo wyszkolonych ochotników z obozów pracy. Razem około dwa miliony żołnierzy, gotowych w każdej chwili do wymarszu w pole.

Czy w tych warunkach można się dziwić, że Francja chociaż częściowo stara się wyrównać dysproporcję czasowym przedłużeniem okresu służby wojskowej?

gandę niepożądanym dla żydostwa jednostkom:

— Poco więc w takich okolicznościach rozgłaszać w prasie żydowskiej obłudną czy też cyniczną opinie tych, którzy przesładują swoje ofiary?

Stare środki zwalczania judofobji coraz mniej skutkują, a nawet powodują skutki wręcz odwrotne. Taka jest nieubłagana logika rozwoju „sprawy żydowskiej”.

Niemcy domagają się KOLONIJ ZAMORSKICH.

Niemal w tej samej chwili, kiedy opublikowana została angielska „Biała księga”, przemawiał w Lipsku dr. Schacht o niemieckiej polityce i wystąpił publicznie z żądaniem, że Niemcy muszą uzyskać kolonie zamorskie. Po umyślnem odroczeniu wizyty angielskiej w Berlinie żądanie to spotkało się w niemieckiej opinii publicznej z głośnym aplauzem. Dr. Schacht otrzymał masę telegramów gratulacyjnych, a prasa niemiecka natychmiast demonstracyjnie stanęła po stronie Schachta.

Według doniesień prasy niemieckiej, w Niemczech skupia się wszystkich byłych członków dawnych niemieckich organizacji morskich w „National - sozialistischer Marinenbund”, który postawił sobie za zadanie propagować ideę kolonialną i zorganizować wszystkich byłych marynarzy. Organizacja ma charakter militarystyczny.

Z DNIA

MANEWR BOLSZEWICKI, CZY PROPAGANDA NIEMIECKA?

Warszawskie „ABC” podaje za berlińskim organem centralnym partii hitlerowskiej „Völkischer Beobachter”, iż moskiewskie Polit-biuro, wysłuchawszy referatu Stalina, miało uchwalić, że:

ze względów taktycznych jest pożądane, aby w Paryżu, Londynie i Waszyngtonie ustarło się silne przekonanie, że komunizm znajduje się wstadium samolikwidacji, a to tembardziej, iż jest wskazane, aby analogiczny efekt psychologiczny wytworzył się także wewnątrz samej sowieckiej, w szczególności w masach włościańskich, które nie wyzwały się jeszcze instynktu własności prywatnej.

Polit-biuro — jak to referuje „Völkischer Beobachter” — doszło bowiem do przekonania, że nieunikniona jest nowa wojna światowa, której inicjatorom chodzi o rozbiór terytorjalny państwa Sowietów. Dlatego też Polit-biuro, które wierzy zresztą, że wojna taka jest koniecznym warunkiem wywołania rewolucji światowej, miało uchwalić:

w celu samoobrony oraz w interesie światowego ruchu rewolucyjnego rząd sowiecki musi użyć wszelkich środków, aby porozumieć się z temi państwami, które przedstawiają najbliższą koalicję. Trzeba to osiągnąć choćby za cenę czasowej rezygnacji z otwartego urzeczywistnienia zasad, na których opiera się partja komunistyczna i państwo sowieckie.

Jak się „Völkischer Beobachter” dowiedział o treści uchwał zapadłych w siedmioosobowym gronie najwyższego organu partji komunistycznej — nie wiadomo.

Nie wiemy więc też, czy mamy tu do czynienia z antysowiecką propagandą niemiecką, czy też z celowym posunięciem bolszewików.

Zawodzą stare środki zwalczania judofobji

M. Indelman wskazuje („Hajnt” nr. 55) na bezcelowość powodowania przez czynniki żydowskie publicznych wywiadów z przedstawicielami poszczególnych państw na temat sytuacji żydowskiej w odnośnych krajach. Czynniki żydowskie spowodowały ostatnio dwa takie wywiady w Londynie: z ambasadorem polskim i z kanclerzem austriackim dr. Schuschniggiem. Takie wywiady nie dają pożądanego dla żydostwa wyników:

— Kiedyś, gdy judofobskie rządy w Europie były nieliczne i gdy samoobrona przed żydostwem („przeciwżydowski” a-

cisk”) była uważana za hańbę, takie wywiady miały jeszcze swój sens. Było to swego rodzaju publiczne przesłuchanie odnośnego przedstawiciela państwa wobec europejskiej społeczności. Odgłos takich wywiadów mógł nam przynieść pewną korzyść, bowiem przypominał światu o naszej nędzy.

Obecnie Europa przejrzała:

— Obecnie sumienie Europy zostało zbyt silnie przytępione i nie jest już zdolne do silniejszej reakcji wobec takich spraw. Skutoczyła się bardzo silnie ilość tych państw, któreby odważyły się wystąpić przeciw innym państwom.

Prasa żydowska, informując o tych wywiadach, czyni mimowoli propa-

